

El present de noces

Emili Gasch i Carrera, Les Llosses

1."To - tes les mar - ga - ri - de - tes se'n vo - len ca - sar a - quest any, i ai,
tris - ta de mi, més tris - ta, n'hau - ré d'es - pe - rar un al - tre any. Tinc
el ga - lant a la guer - ra, no sé si me'l ma - ta - ran; si

tris - ta de mi, més tris - ta, n'hau - ré d'es - pe - rar un al - tre any. 2. I ai,
el ga - lant a la gue - ra, no sé si me'l ma - ta - ran. 3. Tinc
me'l ma - ten, que me'l ma - tin, don - ze - lle - ta m'a(n)i - ré es - tant."

La dama surt la finestra, la França estava mirant;
veu venir cavalleria, seu galant a tot davant.
-Déu lo guard, *donya* Maria, -Déu lo guard, lo don Joan.
Què en porteu, d'aquelles terres qu(e) us hi heu estat tants anys?
-Us en porto unes joies, no sé si us agradaran.
No en són d'or ni en són de plata, ni tampoc de diamant.
Un moro i una mora n'hi han treballat set anys,
hi han treballat de nit i dia *menos* les festes anyals,
com nés Pasqua i Sant Cogesma, Nostra Senyora i Nadal.